

Reactie internetconsultatie

Voorstel tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Algemene wet bestuursrecht in verband met vereenvoudiging en digitalisering van het procesrecht

Artikel 6:15 Awb

Hierin wordt de doorzendplicht voor onjuist geadresseerde bezwaar- en beroepschriften geregeld. Behoudens een technische wijziging verandert hier niet veel. Gelet op de wens tot digitalisering van het voeren van procedures dringt de vraag zich op *hoe* een bestuursorgaan (of rechter) een onjuist geadresseerd beroepschrift moet doorsturen. Het wetsvoorstel is daar niet duidelijk over.

In de toelichting staat dat onjuiste adressering zich moeilijk meer laat indenken. Dat lijkt te kort door de bocht geformuleerd. Met name particulieren kiezen (onbewust en onbedoeld) nog wel eens voor de verkeerde weg. Dan wordt bijvoorbeeld gereageerd op een bezwaarschrift, waarbij men het met de uitspraak oneens is. Dat moet het bestuursorgaan dan doorsturen naar de bevoegde rechter.

Juist voor die gevallen is het wenselijk om aan te geven hoe die doorsturing kan plaatsvinden. De meeste bestuursorganen zullen hun papieren post inmiddels wel digitaliseren (scannen), zodat een digitale doorzending de voorkeur verdient. De vraag is of de webomgeving daarvoor wordt ingericht of dat er een eenvoudige mogelijkheid daarvoor wordt geboden. Het is niet wenselijk dat bestuursorganen voor het doorsturen eerst een uitgebreid webformulier moeten invullen.

Artikel 7:1a, vijfde lid Awb

Hiervoor geldt dezelfde opmerking als genoemd onder 6:15 Awb.

Artikel 8:57, eerste lid Awb

Het is goed dat de antwoordkaartmethode wordt geïntroduceerd. Maar wat te doen als een partij wel heeft aangegeven behoefte te hebben om te worden gehoord ter zitting, maar vervolgens niet verschijnt? Bij een tijdig bericht van verhindering – bijvoorbeeld minstens 24 uur van tevoren – zou de rechter moeten kunnen besluiten om de zitting te schrappen en dat mee te delen aan de andere partij. Indien de partij die gevraagd heeft om gehoord te worden zonder bericht van verhindering niet verschijnt, en waarvan later niet blijkt dat deze in de onmogelijkheid verkeerde om van zijn verhindering te berichten, zou het voor de rechter mogelijk moeten kunnen zijn om daaraan de gevolgen te verbinden die hem geraden voorkomen. Een suggestie is om de nalatige partij te veroordelen in de (forfaitaire) proceskosten die door de wederpartij voor die zitting gemaakt zijn, onafhankelijk van de beslissing in de zaak.

In artikel 8:75 Awb staat dat natuurlijke personen alleen in geval van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht in de kosten worden veroordeeld. Het verdient aanbeveling de hierboven geschetste situatie (in de toelichting op de wetswijziging) te benoemen als kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht als bedoeld in artikel 8:75 Awb.

Artikel 8:64, vijfde lid Awb

Hiervoor geldt dezelfde opmerking als genoemd onder 8:57 Awb.